

Història de la màgia de Cal Llema

Aguilar de Segarra

Ubicació

Comarca: Bages
Alçada: 472

Coordenades:

Latitud: 41.70788
Longitud: 1.64556
UTM Est (X): 387316
UTM Nord (Y): 4618230

Classificació

Número de fitxa 08002 - 129
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1948
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: La seva publicació en garanteix la conservació.
Protecció Inexistent
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Xavier Bermúdez, iPAT Serveis Culturals
Data de registre de la fitxa: dj., 26/04/2018 - 02:00

Descripció

Història d'uns fets succeïts l'any 1948 a la casa de Cal Llema, recordats a la contrada i recollits a PARCERISAS, 2000: 273-274. El mes de desembre de 1947, havia mort l'àvia de la casa. L'intens fred i els

efectes d'una nevada van fer que el mossèn de Castellar, tot i que li van demanar que acudís a la casa, s'hi negués. Van acudir, llavors, al mossèn d'Aguilar, que hi va acudir i va oficiar els funerals.

Arribada la primavera de 1948, van començar a aparèixer animals morts a la casa, tots ells amb un tall al coll. Inicialment semblava obra d'unes rates, posteriorment els va semblar que era obra d'una mostela esmunyedissa. Amb tot, les morts seguien, i l'amo de la casa feia guàrdia amb l'escopeta per capturar-ne l'autor. Mentre mirava fixament un gran gall, pensant que la bèstia culpable de tot plegat no podria amb ell, el gall va batre les ales i va caure agonitzant, també amb un tall al coll. Davant del neguit que sentien, van anar a cercar al capellà, li van explicar el que succeïa i els va acompanyar de tornada a beneir els corrals. A partir d'aquell moment, els corrals van quedar tranquils, però va ser a dins de la casa que van començar a passar fets inexplicables: coses que apareixien canviades de lloc o diferents de com les havien deixades, coses que queien inexplicablement, objectes que sortien disparats dels calaixos...

Un dia, les noies que ajudaven a fer tasques a la casa anaven de camí amb una mula. Un home que llegia un llibre els va demanar si la mula estava bé, i tot i que li van respondre que sí, els va dir que potser demà seria morta. Van explicar a la casa el que els havia passat, i tot i que van buscar l'home del llibre arreu, ningú no el va poder trobar. Van demanar ajuda de nou al capellà, que va beneir la casa i els va recomanar que aquelles noies no hi tornessin. Ho van fer així, i l'enrenou es va acabar.

Bibliografia

PARCERISAS, R. (2000): Memòria d'Aguilar de Segarra. Recull de la vida d'un poble. Centre d'Estudis del Bages.